

2. В случай че характеристиката, посочена в точка 1, може да се тълкува в смисъл, че по принцип не обхваща интернет базираната имейл услуга, която се предоставя чрез общо достъпното интернет пространство и самата тя не осигурява интернет достъп, може ли въпреки това, по изключение, да бъдат изпълнени условията на тази характеристика, ако доставчикът на такава услуга използва едновременно някои свои електронни съобщителни мрежи, които са свързани с интернет и които най-малкото могат да бъдат използвани за целите на имейл услугата? При какви условия е възможно това?
3. Как следва да се тълкува характеристиката „обикновено срещу заплащане“, посочена в член 2, буква в) от Рамкова директива 2002/21/ЕО?
- а) Изисква ли характеристиката по-специално заплащане на такса от потребителите, или заплащането може да се състои в предоставянето на друга насрещна престация от потребителите, от която доставчикът на услугата има икономически интерес, например когато потребителите активно предоставят на разположение лични или други данни или когато тези данни се регистрират от доставчика на услугата по друг начин по време на използването ѝ?
- б) Изисква ли характеристиката по-специално заплащането непременно да бъде извършвано от ползвателя на услугата, или е достатъчно услугата да бъде финансирана отчасти или изцяло от трето лице, например, чрез включена реклама на уебсайта на доставчика на услугата?
- в) Отнася ли се в този контекст понятието „обикновено“ по-специално до обстоятелствата, при които доставчикът на услугата доставя услугата, или това обстоятелство се отнася до обстоятелствата, при които по принцип се предоставят идентични или сравними услуги?

⁽¹⁾ Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) (ОВ L 108, 2002 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195).

**Преюдициално запитване от Curtea de Apel Pitești (Румъния), постъпило на 20 март 2018 г. —
Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria
Burduv, Raluca-Marinela Trașcă/Spitalul Județean de Urgență Vâlcea**

(Дело C-205/18)

(2018/C 211/18)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Pitești

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă

Ответник: Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

Преюдициален въпрос

Следва ли член 114, трета алинея ДФЕС, членове 151 ДФЕС и 153 ДФЕС, както и разпоредбите на Рамкова директива 89/391/ЕИО ⁽¹⁾ и на последващите специални директиви да се тълкуват в смисъл, че не допускат въвеждането от държава членка на срокове и процедури, които лишават от достъп до правосъдие по отношение на определянето на вида труд като труд при специфични условия, като вследствие на това на новоназначените работници не се признава правото на безопасен и здравословен труд, произтичащо от признаването на тези условия съгласно националните разпоредби?

⁽¹⁾ Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 година за въвеждане на мерки за насърчване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (ОВ L 183, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 88)